

Forslag til folketingsbeslutning

om afskaffelse af arbejdsløsheden og tilbagebetaling af udlandsgælden.

Fremsat den 22. august 1977 af *Svend Andersen* (Rosk. a.) (FP), *Glistrup* (FP), *Kirsten Jacobsen* (FP), *Ove Jensen* (FP), *Kjærulff-Schmidt* (FP) og *Maisted* (FP).

De sidste 17 års udvikling har ført det danske samfund ud i økonomisk krise. Den viser sig navnlig i svigtende beskæftigelse og stigende valutaunderskud.

Når krisen skal klares, skal vi under alle omstændigheder tåle ubehagelige indgreb i det, vi har tilvænnet os.

Når ubehageligheder er uundgåelige, gælder det selvsagt om at vælge fremgangsmåder, som virkelig nytter, og ikke om at påføre befolkningen lidelser, som efter en tids forløb viser sig ikke at have gavnet særlig meget eller måske endda direkte skadet.

Indgrebene må iværksættes hurtigst muligt. Jo længere samfundssygdommene får lov til at udvikle sig uden ordentlig behandling, des hårdere medikamenter bliver fornødne for at opnå helbredelse.

Med dette udgangspunkt pålægger folketinget regeringen inden 14 dage fra nærværende beslutnings vedtagelse at iværksætte de fornødne foranstaltninger — herunder fremsættelse af påkrævede lovforslag — overensstemmende med nedenstående:

1. Den væsentligste enkeltårsag til arbejdsløsheden er, at danskproducerede varer ikke i fornødent omfang er priskonkurrence-dygtige. De for høje priser skyldes først og fremmest for høje omkostninger. Den altdominerende særomkostning, som dansk erhvervsliv har at slås med, er, at den danske offentlige sektor er for dyr i forhold til vor økonomiske formåen. Alene indkomstskatten tæller for ca. 40 pct. af firmaernes løn-omkostninger og ca. 45 pct. af deres rente-udgifter. Det vigtigste skridt til fjernelse af arbejdsløsheden består følgelig i at nedsætte det offentliges udgiftstryk.

Der ikraftsættes derfor hurtigst muligt og for langt den overvejende dels vedkommende i september 1977 nedennævnte offentlige besparelser (de anførte sparebeløb skal være nået inden 31. august 1978):

	Omtrentlig procentvis besparelse mia. pct.
a. DSB forhøjer godstarifferne og nedsætter anlægsudgifterne	0,4 10
b. Grønlandsbistanden	0,1 7
c. U-landsbistanden	1,0 50
d. Erhvervstilskud	0,2 5
e. Skolevæsenet	1,0 5
f. Kantinedrift i stat og kommune	0,4 10
g. Pensionskasseindbetalinger vedrørende overenskomstan-satte (forberedelse af uegoi-stisk solidarisk pensionsord-ning)	2,0 100
h. Sociale boligselskaber	0,4 25
i. Almindelige børnetilskud	0,5 16
j. Universiteter og højere lære-anstalter	0,5 12
k. Kulturtilskud nedsættes, bib-liotekerne indfører gebyrer og indskrænker udstyr m.v.	0,5 16
l. Arbejdstidsforlængelse (ne-den for punkt 7)	2,0 —
m. Statens indbetalinger til ATP-fonden af såkaldt dyr-tidskompensation undlades	3,0 100
n. Takster for læger og tandlæ-ger	0,1 5
o. Offentlige lønninger	1,1 2

p. Daginstitutioner	0,5	15
q. Finanslovens pris- og lønreserve	0,5	—
	mia.	
r. Arbejdsløshedsunderstøttelse, navnlig i kraft af merbeskæftigelsen, men også ved satsreduktionen (nedenfor punkt 9)	4,4	50
Sygelønsomlægningen (nedenfor punkt 8) vil koste det offentlige i øgede sygedagpenge, kon-tanthjælp i karensdagene og meradministration.	1,2	3,2
Samlede besparelser	17,4	

2. Statens gældsætning ophører straks — både indenlands og udenlands.

3. Kapitalvindingsskatten (hele loven om særlig indkomstskat) ophæves med virkning fra og med indkomståret 1977.

4. Sømandsskatten ophæves pr. 1. januar 1978.

5. I 1978 fortsættes saneringen af de offentlige finanser ved et skattefrit bundfradrag på 28.000 kr. pr. person med fuld overførselsret mellem ægtefæller, og ved offentlige besparelser på mindst 14 milliarder kroner ud over de i punkt 1 omhandlede.

Pr. 1. august 1978 afgøres, hvorvidt der herefter skal ske yderligere forhøjelser i det skattefrie bundfradrag og/eller ske ekstraordinær tilbagebetaling på statsgælden.

6. Den personlige indkomstskat afvikles ved skattefrie bundgrænse på 60.000 kr. i 1979, 75.000 kr. i 1980, 100.000 kr. i 1981, 125.000 kr. i 1982, hvorefter indkomstskatten helt forsvinder fra 1. januar 1983. Pr. denne dato ophæves også formueskatten. Selskabsindkomstskatten ophæves i begyndelsen af 1980'erne.

7. Fra 1. november 1977 kan enhver arbejdsgiver kræve, at hver enkelt ansats ugentlige arbejdstid forøges med en time og fra 1. april 1978 med yderligere en time ugentligt, uden at dette giver arbejdstageren krav på forhøjet løn. Offentlige arbejdsgivere — herunder selvejende institutioner m. v., der i det væsentlige finansieres gennem offentlige tilskud — er pligtige at fremsætte sådant krav.

Den, der arbejder på akkord eller i øvrigt lønnes efter udført præstation, får pr. hver af de nævnte dage akkordsatserne m. v. ned-sat med 2½ pct.

Den, som arbejder uden vederlag, eller som har en ugentlig arbejdstid under 5 timer, er undtaget fra de anførte bestemmelser.

8. De første to dage i en sygdomsperiode skal være selvbetalingsdage, mens arbejdsgiveren bekoster de næste tre. Staten betaler sygedagpenge i overskydende sygdomsperioder.

9. Enhver arbejdsdygtig person, som er mellem 18 og 67 år med fast bopæl i Danmark, og som stiller sin arbejdskraft til rådighed for arbejdsmarkedet uden at have beskæftigelse, opnår ret til en skatteyderbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse på 260 pct. af pensionsbeløbet for en ubemidlet enlig folkepensionist.

Procenten udgør 234, når vedkommende har oppebåret arbejdsløshedsunderstøttelse i mere end tre måneder inden for de sidste fem måneder.

10. Den offentlige arbejdsformidling op-hæves.

11. For at undgå, at et mindretal af ek-stremister på arbejdspladserne ødelægger disses produktion og landet dermed kommer ud i en katastrofe som den, der for nogle år siden ramte England, må den nuværende blødsødenhed over for deltagere i ulovlige strejker ophøre. Der indføres derfor en bøde på mindst ti gange det udbetalte støttebeløb for dem, der yder økonomisk bistand til personer, der deltager i ulovlige strejker. Også bistanndsloven ændres, således at personer, der deltager i arbejdskampe, ikke kan få nogen bistand ud over, hvad der måtte være tvingende nødvendigt.

12. Pr. 1. oktober 1977 ophører virksomhedernes indbetaling til ATP-fonden, og de ansattes løn forhøjes med de ATP-beløb, der ellers skulle have været indbetalt.

Pr. 1. april 1978 ophæves reglerne om, at virksomhederne skal binde ferielønnen, og denne udbetales herefter til arbejdstageren som et almindeligt led i den normale lønudbetaling.

13. Pr. 1. marts 1979 bortfalder virksomhedernes bidragsforpligtelser til invalidefond, uddannelsesfond og arbejdsløshedsfond.

14. Ekspansion i erhvervsvirksomhed i Danmark kræver nu om dage, at der forhandles med og sker tilpasning til krav fra mangfoldige myndigheder. Dette har betydet, at mange virksomhedsledere både har fået deres arbejdsdag forlænget væsentligt uden kompensation og har måttet bruge urimelig mange kræfter, der i stedet kunne være sat ind i produktionens tjeneste. Dette gælder både, for så vidt virksomhedslederen selv udfører de pågældende funktioner, og hvis virksomhedens omkostninger — og dermed priser — tynges af, at der skal ansættes ekstra personale til at opfylde de mange krav, eller der skal betales for sagkyndig bistand udefra, for eksempel fra revisor, arkitekt, advokat eller andre. Erfaringerne med alle disse restriktionsbyrder har virket afskrækkende på en udvikling i de virksomheder, hvis forøgede produktion alene kan tilvejebringe en holdbar løsning på både beskæftigelses- og betalingsbalanceproblemer. Ofte går ordrer til udlandet tabt, fordi danske virksomheder simpelt hen ikke inden for de af kunden krævede tidsfrister kan få sagerne igennem de mange myndighedsorganer.

Derfor kræver den nuværende krise, at disse restriktioner lempes massivt. Ud over hvad der fremgår af de foranstående og efterfølgende punkter, drejer det sig bl.a. om følgende:

- a. Virksomhedsødelæggende statistikbyrde.
- b. Miljøloven
- c. Fredningslovene
- d. Bygningsregulativer
- e. Offentlige myndigheders overpertentlige krav til fejlfrit bogholderi i firmaerne
- f. Diverse indberetningspligter
- g. Arbejdsmiljøloven (arbejdstilsynet), se f. eks. FREMSKRIDT 1977 nr. 1, pg. 6, og 1977 nr. 14, pg. 10 f.
- h. Pris- og avancementstoplove (monopoltilsynet)

- i. Forbrugerombudsmanden
- j. By- og landzonelov, kommune- og regionplanlægningen samt råstofloven
- k. Restriktiv valutaloggivning
- l. Langsommeligt eksportkreditråd
- m. Demko-restriktioner
- n. Udlånsloftet
- o. Realkreditrestriktioner
- p. Tilskudslovgivningens stadig skiftende og indviklede detaljer, som skal følges, før at virksomhederne ikke skal tabe i konkurrencekampen.

15. En kommission afgiver inden 1. marts 1978 betænkning om, hvorledes der mest hensigtsmæssigt fra kalenderåret 1979 kan spares mindst 15 pct. af personaleforbruget i kommunernes administration.

16. Med virkning fra 1. september 1977 indføres byggestop for følgende arter af byggeri, for så vidt de er skatteyderfinansierede: rådhus, skoler, biblioteker, svømmehaller, idrætsanlæg, hospitaler, plejehjem og daginstitutioner. Dispensation kan meddeles af indenrigsministeren efter forudgående godkendelse af folketingets finansudvalg. Igangværende projekter standses på fornuftig vis, således at unødigt værdispild undgås.

17. Den beslaglæggelse af arbejdskraft med indkomstskattevæsenet, som samfundsøkonomisk er det rene spild, begrænses ved gennemførelse af følgende regel:

Har en skatteyder (fysisk person) ikke senest den 8. november i det efter indkomståret følgende år fået meddelelse om iværksættelse af forhøjelse af ansættelsen af hans skattepligtige indkomst, formue eller særlige indkomst, kan sådan forhøjelse ikke senere ske, medmindre der bliver tale om et skattekrav for det pågældende indkomstår på mindst 15.000 kr.

18. Samarbejdende ægtefællers skatteindkomst lignedes.

Bemærkninger til forslaget.

Almindelige bemærkninger.

Gennemførelse af de 18 forslag vil utvivlsomt bringe, at man i løbet af et års tid er kommet frem til, at der ikke er noget egentligt arbejdsløshedsproblem tilbage, og at der fremkommer overskud på betalingsbalancen, som kan anvendes til at tilbagebetale den betydelige udlandsgæld, Danmark har pådraget sig.

En vigtig økonomisk mekanisme i denne sammenhæng består i, at der vil fremkomme initiativ og virkelyst, når erhvervslivet forkæles med et sundt økonomisk grundklima, hvor hverken restriktioner, bureaukrati eller skattetryk plager udfoldelsen. Såvel på danske som på udenlandske igangsættere og investorer vil planen have sine vigtigste virkninger.

Med lettelsen af den alt for store offentlige overbygning på det danske samfund vil renteniveauet givetvis falde betydeligt (renten i dag sammensætter sig jo af indkomstskat og inflation), og pengeforringelsen vil også blive bremsset.

Naturligvis er det ikke muligt eksakt at gengive, hvilket begivenhedsforløb hver enkelt af de nævnte foranstaltninger vil udløse, men under forudsætning af, at de alle gennemføres, vil de talmæssige bevægelser, som findes optrykt i bilaget til nærværende forslag til folketingsbeslutning, angive de mest sandsynlige talmæssige størrelsesordener. Der erindres herved om, at de forløbne års erfaringer viser, at fremskridtspartiets forudsigelser af, hvilke virkninger økonomiske foranstaltninger vil få, har været de af samtlige forudsigelser, der bedst har kunnet holde stik, mens f. eks. regeringens vurderinger af egne forslag altid har vist sig at være for optimistiske.

De ubehageligheder, som forslaget udløser, er gjort så minimale som muligt, når der skal nås den fornødne økonomiske effekt. I forslaget er derfor bortskrælet ethvert forsøg på såkaldt psykologisk lovgivning, som lægger sminke ud over foranstaltningerne. Den slags gør nemlig på længere sigt kun skade for os alle — og ikke mindst for de svageste stillede. Det drejer sig om præcist og målrettet at gå lige løs på krisens årsager med de foranstaltninger, som har færrest dårligere bivirkninger, og som også passer ind i det for hele befolkningen mest holdbare langtidsperspektiv.

For at undgå ørkesløs strid om ord bemærkes, at

der, når arbejdsløsheden er afskaffet, vil være 20-25.000 arbejdsløse tilbage i forbindelse med jobskifter, sæsonsving og lignende foreteelser, som det ikke er tilrådeligt at søge at undgå, og som ikke rammer de pågældende mennesker med særlig hårdhed.

Forslagenes fordelingspolitiske virkninger er kun for en enøjet nærsynet vurdering i lønmodtagernes disfavør. Gennemføres forslagene ikke, vil det nemlig gå meget hårdere ud over lønmodtagerne. En af årsagerne til, at vi er ført ud i krisen, er, at lønomkostningerne er vokset for stærkt i Danmark i forhold til vore konkurrentlandene, nemlig — ifølge Finanstidende for 19. august 1977 — som følger:

Gennemsnitlig årlig lønstigning i pct.	Danmark	Konkurrentlandene
1962-72	11,1	7,6
1973	18,8	10,0
1974	21,5	12,3
1975	19,7	16,4
1976	12,4	13,0
1977 forventelig	11,0	10,7

Rentesrenteeffekten af disse tal og akkumulationssvækkelsen er meget betydelig.

Omvendt er de erhvervsdrivende på mange felter blevet ramt ganske hårdt i perioden, se f. eks. *Fremskridt* nr. 14/77, side 4.

Den fordelingspolitiske virkning af en devaluering, der skal nytte noget, vil i øvrigt blive endnu værre for lønmodtagerne. Arbejdsløshedstal og udlandsgældens stigning dokumenterer simpelt hen, at den danske lønmodtager under alle omstændigheder vil være totalt afskåret fra fortsat at løbe så meget foran sine udenlandske kolleger i forbedringer af levestandard.

Når justeringen ikke behøver at blive værre over for lønmodtagerne end nærværende forslags, beror det dels på forslagenes hensigtsmæssige udformning, så der ikke pålægges strengere byrder end absolut nødvendigt for at nå målet, dels på at det katastrofale ved de høje lønninger alene ligger i firmaernes lønomkostning og ikke i lønmodtagernes lønindtjening. Der er som bekendt især skatten til forskel på de to størrelser. Og forslagets nedsettelse af de offentlige udgifter muliggør, at især den del af lønomkostningerne, som skatten udgør, påvirkes.

Et lønmodtagerægtepar vil pr. 1. januar 1978 tilsammen få en skattelettelse på over 1000 kr. om måneden, hvilket som regel langt vil overstige de negative virkninger bespareelserne vil have på familiens budget.

Den samlede virkning af denne politik har med andre ord en positiv virkning på familiernes realløn i modsætning til alle andre „såkaldte løsninger“.

En så omfattende plan til klaring af Danmarks økonomiske krise bliver kun fuldstændig med angivelse af dens energipolitiske forudsætninger. Herom skal oplyses følgende:

Udviklingen på energiområdet er afgørende for alle dele af samfundslivet. På langt sigt er der ingen grund til pessimisme. Der er en rivende teknologisk udvikling i gang, som i løbet af mindre end en menneskealder vil betyde, at meget store dele af de traditionelle energikilder kan erstattes dels af driftsikre fusionsreaktorer, dels af solenergianlæg, jordvarmeanlæg, vindanlæg og måske bølgeslagsanlæg.

Efter fremskridtspartiets mening er det politikernes pligt at afstikke de retningslinier, der skal præge energipolitikken. Derimod er det en total misforståelse at tro, at energiforsyningen bliver bedre eller forsyningssikkerheden større ved, at energisektoren domineres af statsstyring af produktion, transport og salg af energi.

Fremskridtspartiet tager derfor meget stærk afstand fra socialdemokratiets ukuelige trang til at fremme socialismen, også på dette område, gennem kombinationer af tilskudsordninger og kontrolforanstaltninger. Der fremskaffes ikke een eneste kilokalorie mere energi her i landet ved, at ethvert spørgsmål om olie, gas, elektricitet eller andre former for energikilder skal passere de handelsministerielle skriveborde. Tværtimod vil den tunge statslige styring føre til mærkbare tilbageslag og skuffelser.

Som energipolitiske hovedsynspunkter fremhæves:

1. Da Danmark ikke på noget andet område end atomkraft er tilstrækkeligt langt fremme til at kunne tilføre energimængder, der kan aflaste de traditionelle energikilder i betydeligt omfang, er det nu på tide, at befolkningen træffer afgørelse om, hvorvidt vi skal indføre atomkraft.
2. På kort sigt sættes stærkt på flerårige aftaler om import af elektricitet fra vore nabolande, herunder import af el, produceret på A-kraftværker.
3. Staten skal ikke deltage i efterforskning efter, import af eller udvinding af olie og naturgas eller distribution af disse energiformer, men alene føre tilsyn med, at de nødvendige sikkerhedsforan-

staltninger overholdes af de private producenter og importører.

4. Med det enorme behov, der er for at spare på statsudgifter, er det uantageligt, at staten nu kaster sig ud i anlæg af naturgasrørlednings-systemer. I det omfang og den tidsperiode, der måtte kunne produceres naturgas på de danske Vesterhavsfelter, er det økonomisk mere rentabelt at sælge disse gasfremkomster til de lande, som allerede har de fornødne anlæg.
5. Fremskridtspartiet lægger på energiområdet vægt på research fremfor grundforskning. Dansk forsknings kvalitet og ressourcer vil aldrig blive tilstrækkelige til, at vi kan producere bedre vind- eller solenergianlæg end lande som f. eks. USA, Frankrig og England. Vi skal derfor ikke spille forskningsmillioner på projekter, der er ambitiøse og kostbare efter dansk målestok, men hører hjemme i den kuriøse småtingsafdeling set i internationalt perspektiv.
6. El-prisudvalgets og handelsministeriets hårdhændede styring af el-selskaberne skal ophæves, så selskaberne igennem fri konkurrence får mulighed for bedre at væretage forbrugernes interesser.
7. Fremskridtspartiet afviser tvangsmæssig bygningsisolering i det bestående byggeri. Hvis det er lønsomt, og hvis det er sundhedsmæssigt forsvarligt, er der ingen tvivl om, at befolkningen selv vil kunne beslutte sig til at isolere, men så længe der er tvivl både om økonomien og om de sundhedsmæssige virkninger, skal politikerne afstå fra at udstede tvangsdekreter herom.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter.

Til 1.

De nærmere enkeltheder kan navnlig findes i bemærkninger til fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven for finansåret 1977-78.

Til 2.

Statens fortsatte gældsætning er i første række uheldig, fordi vor generation uden at have rimelig grund dertil derigennem vælter byrden over på vore børns og børnebørns generation.

For den udenlandske lånoptagnings vedkommende sætter vi større og større dele af Danmarks selvstændighed over styr. Vi har allerede gældsat os svarende til værdierne af samtlige faste ejendomme i Sønderjylland Amt og Ribe Amt. Hvor langt skal denne grasserende gældsætning fortsætte?

Statens indenlandske lånoptagning virker på hele det økonomiske mønster som en øget beskatning. Dertil kommer imidlertid, at denne „skatteform“ i særlig grad driver markedsrenten i vejret. For en sund erhvervsudvikling i Danmark er det vigtigt, at vi kommer ind i en periode med betydelige rentefald.

For at modvirke arbejdsløsheden har regeringen gennemført stor offentlig aktivitet og har derfor fået et stort underskud på de offentlige budgetter, som man ikke finder ansvarligt at arbejde med. Derfor gennemfører man et indenlandsk statslån for at opsure den for store likviditet. Her kommer så regeringens fejlslutning ind: når man på denne måde øger antallet af offentligt ansatte, og man derfor tvinges til at presse renten i vejret, stiger omkostningerne i erhvervslivet, priserne stiger, salget svigter, og antallet af ansatte i det private erhvervsliv falder og importen af billigere varer stiger, valutaunderskud.

Til 3.

Den nærmere udformning af og begrundelse for forslaget om kapitalvindingsskattens afskaffelse findes i fremskridtsforslag nr. 23 af 3. marts 1977.

Det er en misforståelse at tro, at staten får styr på kapitalstigningerne ved at indføre eller skærpe skatter på dem. Tværtimod viser al erfaring, at skattepålæg blot virker som en stimulerende indsprøjtning til yderligere værdistigninger. Derfor er vejen den at ophæve kapitalvindingsskatten, hvis man vil dæmpe de arbejdsfri indtægter.

Kapitalgevinster skader hverken beskæftigelse eller betalingsbalance.

Til 4.

Om sømandsskattens ophævelse og begrundelsen herfor henvises til fremskridtsforslag nr. 243 af 8. september 1975.

Danske rederier befinder sig i en så hård udenlandsk konkurrencesituation, og søfartserhvervets betydning som valuta-indtjener er så stor, at det er væsentligt at afskaffe netop denne skat i den nuværende situation.

Til 5.

Princippet og enkelthederne bag forslaget om en hurtig forhøjelse af personfradraget fremgår af bemærkningerne til fremskridtsforslag nr. 117 af 22. marts 1977.

Vedrørende de modsvarende offentlige besparelser findes fremskridtspartiets udgangspunkt i finanslovændringsforslagene, jfr. *Fremskridt* nr. 10/77, side 7-9. De her nævnte besparelser vil i tilfældet til de under pkt. 1 nævnte formindske den of-

fentlige sektor fra ca. 53 pct. af nationalproduktet til ca. 43 pct. Antagelig skal vi senere yderligere ned til ca. 35 pct. svarende til procenten i 1964-65, jfr. *Fremskridt* nr. 14/77, side 11.

Til 6.

Om forslagetets nærmere udformning og begrundelse henvises til fremskridtsforslag nr. 240 og 241 af 8. september 1975 og bemærkningerne til beslutningsforslag nr. XII af 17. oktober 1975.

Til 7.

På længere sigt medfører den teknologiske udvikling, at en vældig levestandardsfremgang blandt andet vil indebære faldende arbejdstid for den enkelte.

Skal de for Danmark nu akutte problemer klares, skal vi imidlertid alle sammen på kort sigt indstille os på at bestille noget mere uden at få yderligere omkostningsforøgende betaling for det. Igennem mangfoldige år har staten gennemtvunget gratis merarbejde i betydeligt omfang hver eneste uge for de selvstændige erhvervsdrivende. For lønmodtagerne foreslås imidlertid en mere nænsom ordening, nemlig kun en ugentlig times arbejdsforøgelse i det kommende vinterhalvår og derefter to timers arbejdsforøgelse ugentlig.

Nedsættelse af lønomkostningerne med 5 pct. er en blid løsning, også når den sammenlignes med følgerne af afgiftsforhøjelser i det omfang, regeringen ønsker det, eller den massive devaluering af den danske krone, som anbefales fra forskellig side. Den vil udhule lønningerne med 15-20 pct. og have mange andre uønskede virkninger (se herom *Fremskridt* nr. 12/77, side 8, og nr. 14/77, side 8).

Til 8.

Den enkeltforanstaltning, som hurtigst kan bringe mange i beskæftigelse, er utvivlsomt arbejdsgivernes frigørelse for sygelønsforpligtelsen. Utallige er de ordrer, som danske virksomheder har sagt nej til, fordi firmaet ikke tør beskæftige mere personale med risiko for at skulle betale for en arbejdsydelse, som man aldrig modtager.

Det bemærkes, at forslaget også går ud på at hidføre ligebehandling mellem offentligt ansatte, funktionærer og arbejdere.

Til 9.

Erfaringerne med den i 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne gennemførte arbejdsløshedsstøttelovgivning har vist sig at være, at det dels er urimeligt, at staten betaler mere til dem, der tjener godt, end til de lavtlønnede, og dels at afstanden mellem ind-

tjeningen ved at arbejde og gå arbejdsløs ikke er tilstrækkelig stor.

Ifølge den foreslåede regulering bliver understøttelsen på 1.000 kr. ugentlig, mens det nuværende maksimumsbeløb udgør 1.230 kr. om ugen. Hvis de pågældende ikke har skaffet sig arbejde inden for tre måneder, falder støtten til 900 kr., altså en arbejdsløshedsunderstøttelse svarende til en timeløn på 25 kr. i begyndelsen og 22,50 kr. efter tre måneder. Det bemærkes, at disse beløb er eksklusivt det, der kan opnås over arbejdsløshedskassernes kontingentindtægter og — til 1. marts 1979 — arbejdsgivertilskuddene i henhold til arbejdsløshedslovens §§ 83-85.

Til 10.

Den offentlige arbejdsformidling har ikke været nogen succes. Arbejdsformidling klæres bedre af fagforeningerne, der dog hverken skal have lovpåbudt pligt hertil eller monopol herpå.

Til 11.

I en omlægningsperiode med utraditionelle foranstaltninger som de her foreslåede, må der — bl. a. med de engelske erfaringer — gøres en betydelig indsats fra statsmagtens side for at hindre ulovlige strejker. For fuldstændighedens skyld skal det her tilføjes, at samfundsøkonomien kun i meget begrænset omfang levner plads til lovlige arbejdskampe, så længe vi ikke har tilbagebetalt den udlandsgæld, som vi har levet på nas på, og sørget for at opbygge en valutareserve på mindst 8 pct. af årsnationalproduktet. Folketingsindgrebene mod lovlige lockouter og strejker må foretages konkret, men for at forebygge uheldige virkninger på arbejdsmarkedet må der i vinteren 1977-78 afholdes en seksdøgnskonference som nærmere beskrevet i Fremskridtsforslag nr. XXXVI af 27. november 1976.

Til nr. 12 og 13.

Det gælder om, at lønmodtagerne kan finde deres fulde løn i deres lønningspose. Både af hensyn til lønmodtagerne selv og af hensyn til undgåelse af unødigt administration.

Det er ikke nødvendigt i nærværende kriseforslag at tage stilling til, hvordan der skal forholdes med de midler, der allerede findes i ATP-fonden og i feriefonden.

Af praktiske årsager er omlægningen under punkt 12, stk. 2, lagt til det nye ferieårs begyndelse og under punkt 13 til overenskomstlovens udløb.

Til 14.

Med hensyn til de forskellige foranstaltningers nærmere indhold henvises til fremskridtspartiets tidligere fremsatte detailforslag.

Til 15.

Der tiltrænges utvivlsomt en administrativ sparereform i Danmark. Den skal først og fremmest gå ud på forenkling af lovgivningen. Når det foreslås at begynde med kommunerne, er det, fordi deres personaleforbrug er størst, og skal vi ud af den nuværende krise, gælder det jo om, at meget betydelige dele af dem, der nu befatter sig med goldt skrivebordsarbejde, flyttes væk fra bureaukratiet og over i produktionens tjeneste.

Til 16.

Byggestandarden på de omhandlede områder er jo allerede meget høj i Danmark, og da byggeri af den art ikke har valutabalancevirkning, foreslås der indtil videre byggestop, dog med dispensationsadgang, som nok særligt bliver aktuel i byudviklingsområder.

Til 17.

Umådelig megen tid bruges både af de offentligt ansatte, skatteborgerne og deres rådgivere til noget så nyttesløst som at korrigere om på skatteligningen, der under alle omstændigheder vil være skrigende uretfærdig, fordi indkomstskattesystemet ikke kan tilpasses det moderne samfund, og den danske indkomstskattelovgivning er så rædselsfuld dårlig.

Til 18.

Fjernes de skattemæssige uretfærdigheder mod medhjælpende hustruer, vil flere gøre en indsats på det felt, og det er noget af det mest værdifulde det danske erhvervsliv kan få, fordi de typisk er indstillet på at gøre en stor ekstrainsats uden forudgående varsel på f. eks. en eksportordre eller underleverance, der skal klæres til tiden. Den nuværende kildeskattelovs § 37 A har imidlertid den virkning, at den skræmmer mange hustruer væk fra mandens virksomhed, fordi de føler sig helt til grin over for skattevæsenet.

Bilag.

	Nettotal			
	Flere eller færre beskæftigede		Betalingsbalance- virkning	
	pr. 1/1-78	pr. 1/1-79	milliarder kr.	
	1977	1978		
1. De øjeblikkelige offentlige besparelser	÷ 20.500	÷ 38.000	+ 1,5	+ 4,0
2. Statslånestoppet og rentenedsættelse	+ 3.000	+ 25.000	+ 0,2	+ 3,0
3. Kapitalvindingsskattens ophævelse	+ 4.000	+ 30.000	+ 0,2	+ 2,0
4. Sømandsskattens ophævelse	0	+ 500	0	+ 1,0
5. Finansieringen 1978	0	+ 2.000	0	+ 0,4
6. Indkomstskatteafviklingen 1979-82	0	+ 5.000	0	+ 0,2
7. Arbejdstidsforlængelsen	÷ 18.000	+ 1.500	+ 0,5	+ 4,7
8. Sygelønsomlægningen	+ 45.000	+ 70.000	+ 0,5	+ 3,0
9-10. Arbejdsløshedsunderstøttelsesreguleringen m. v.	+ 2.000	+ 5.000	+ 0,1	+ 0,3
11. Strejkebekæmpelse	+ 4.000	+ 7.000	+ 0,1	+ 0,4
12. ATP-omlægningen	+ 1.000	+ 2.000	0	0
13. Arbejdsgiverbidragssaneringen	0	0	0	0
14. Restriktionslettelsen	+ 6.000	+ 40.000	+ 0,2	+ 4,0
15. Kommuneadministrationsforenkling	0	0	0	0
16. Offentligt byggestop	÷ 4.000	÷ 15.000	+ 0,1	+ 1,5
17. Forenkling af skatteligningen	0	0	0	+ 0,1
18. Medhjælpende hustruers skat	+ 500	+ 3.000	+ 0,1	+ 1,4
I alt	+ 23.000	+ 143.000	+ 3,5	+ 26,0